

minuni albastre

Andreea Elena Neagu

colectia poeme

media **LUMEN**
www.EdituraLumen.com

Andreea Elena NEAGU

Minuni albastre

Lumen

Iași, 2008

Andreea Elena NEAGU
Minuni albastre

Editura Lumen este acreditată CNCISIS sub nr 003
www.edituralumen.ro

Redactor: Morariu Irina Maria

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale:

NEAGU, Andreea Elena

Minuni albastre/ Andreea Elena NEAGU-

Editura Lumen

Bibliografie

Pag. 60

ISBN- 978-973-166-069-1

Andreea Elena NEAGU

Minuni albastre

Lumen

Iași, 2008

**Pagin 1 sat
goal inten ionat**

Părinților mei

. . . și binecuvântare îți cer, Doamne,
pentru minunea ce ai deschis-o în fața mea,
dăruind tăcerii glas
și aripi celui căzut printre cuvinte albastre

Pagin 1 sat goal inten ionat

Cuprins:

Am iubit îngerii.....	11
Mireasmă de gutui.....	13
Ateu.....	14
Ascult frunzele	16
Expoziție	17
Rugă păgână	18
Ne pierdem în rutină	19
În palma Muzei	21
Început.....	22
Secunda dintre noi.....	23
Confesiune.....	24
Atelier	25
Taină târzie	26
Geneză	28
Printre tine.....	29
Frunză de toamnă.....	30
Păcatul meu.....	31
Lacrimă de august	32
Poezie.....	33

Fluid.....	34
Senzații de... amintiri.....	35
Sentiment.....	36
Demonism.....	37
Metamorfoză.....	38
Suflete . . .	39
Rănesc . .	40
Eu cer doar poezie	41
Static	42
Mi-am găsit povestea la o cafea	43
Perspectivă	44
Ultimul dans.....	45
Pleoapele au învățat să tacă	46
Copilul cu ochi de semizeu.....	47
Stare de rugăciune.....	48
Prizonier	49
În loc de Motto.....	50
Nu hotărâm nici ziua, nici ceasul . . .	51
Colț de apus.....	52
I.....	53
II.....	54

III	55
Nemurire	56
Ritual	57
Final.....	58
Hipnoză	59
Sfârșit.....	60

Pagin 1 sat goal inten ionat

Am iubit îngerii

Am iubit îngerii dintotdeauna,
Le-am iubit glasul, deși nu-mi aminteam șoaptele lor,
Le-am iubit zborul fără să le fi atins vreodată bătaia aripilor,
Le-am iubit rugăciunea, zâmbetul, candoarea.

I-am iubit pentru că îngerii nu plâng niciodată,
I-am iubit știind că dragostea
E singura tresărire ce aş putea s-o imit pe buze.
Le-am iubit tăcerea din rugăciuni . . .

Știu că bunica s-a ostenit să mă învețe prima rugăciune,
Îmi cuprindea obrazul în palmele crestate de povești
Și-mi îngâna rostiri din Cartea Sfântă –
Atunci am întrebat-o ce-s îngerii . . .

Mă răsfăța blândețea ei cu glas,
Căci adormeam cu versurile ei pe buze.
. . . Aș vrea să mai mă--nvețe o data și astăzi
Când pare că dimineața mea o ia razna,

Când răsuflarea mea se prăbușește
La marginea drumului către sfârșit!
...Știu că am iubit îngerii; în fiecare aprilie
Mă cocoțam până aproape de marginea ploii

Andreea Elena Neagu

Și înnumăram petalele de măr
Ce rupeau din frumusețea aripilor de copii
Abia treziți de sânul mamei, în dimineți
Pe care eu acum nu le mai găsesc.

M-a vândut gândul meu unui trecător
Îmbătrânit și ars, ce așteaptă să cadă mâine
Printre gunoaie și păcate,
La marginea unei lumi scăpate spre apus.

Am iubit îngerii dintotdeauna,
I-am iubit însă fără să știu că nu îi pot păstra,
Fără să știu că lumea lor nu e a mea
Fără să știu că eu pot plânge.

Am iubit îngerii dintotdeauna,
Le-am iubit glasul, le-am iubit zborul,
Rugăciunea, zâmbetul,
Candoarea . . .

Mireasmă de gutui

Aburii au adormit pe străzile pavate cu mătase de iris.
Prin zidul mănăstirii încă mai respir a piatră arsă
fără să-mi plec palma pe genunchiul obosit de-atâta viață—
Orașul Verde m-a regăsit în spatele unui surâs inert
cules nici eu nu știu de unde.

Prin geamuri negre caut statui cu pălării
din vremea Soarelui de ceară
și ecouri răgușite de pian, ascunse poate
în lemnul de brad-dulce din mansarde.

Mi-apasă pieptul umed cu stropi de mentă
umbra unor voci prăbușite pe lacrima lacului –
sărutul ploii încă se mai oglindește în el . . .
. . . gutuiul nostru încă mai miroase a iubire . . .

Ateu

De-ar fi căzut Soarele pe pământ
m-ai fi întrebat probabil
de ce nu-l iubesc,
de ce nu-i sărut
umărul greoi de atâta durere,
de ce refuz să-i ating
palma mânjită de rouă . . .
Probabil, prea puține secunde m-ar asculta,
și prea multe șoapte
mi-ar ascunde în rugăciuni.

N-ai înțelege
reproșul sărutului bolnăvicios,
n-ai putea strânge vreodată
în privire atâta nebunie
nici dacă ți-ar decupa și ție, în grabă,
aripi de hârtie
și te-ar arunca
în mълul de cuvinte goale,

otrăvindu-ți speranțele
cu miresme de toamnă învechită,
culese de simțuri trecătoare.

N-ai înțelege
că El și-ar vindeca lucrarea amorțită
cerșindu-mi zâmbetul umil

cu lacrimi reci de pescăruș.
Iluzia neantului schimbat în plecăciune
ar fi strivit în palmă
Fecioara fără Nume,
vibrând supus . . .

Continuarea acestui volum o puteți lectura achiziționând volumul de pe

www.editalumen.ro

www.lumenpublishing.com

sau din librăriile noastre partenere.

Părinților mei

...și binecuvântare îți cer, Doamne,
pentru minunea ce ai deschis-o în fața mea,
dăruind tăcerii glas
și aripi celui căzut printre cuvinte albastre

Conținutul acestui volum nu
reprezintă în mod ne cesar
punctul de vedere al Editurii
Lumen sau al finanțatorilor

ISBN 973-366-067-0

9 789733 660693

Publicat cu finanțarea:
sponsor

LUMEN
www.EdituraLumen.com

diverta
mereu ceva nou